

ΣτΕ 564/2021 [Παράνομη ανοικοδόμηση παράνομως τακτοποιηθέντος κτίσματος σε προστατευόμενη παραλία της Μυκόνου-Έννομο συμφέρον όμορου ιδιοκτήτη]

- Με την κρινόμενη έφεση η εκκαλούσα εταιρεία προβάλλει ότι η κρίση της εκκαλούμενης αποφάσεως, με την οποία η ασκηθείσα από αυτήν αίτηση ακυρώσεως απορρίφθηκε για έλλειψη εννόμου συμφέροντος, είναι πλημμελής και αντίθετη προς την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά την οποία ο όμορος ιδιοκτήτης ακινήτου έχει εξ ορισμού έννομο συμφέρον να προσβάλει διοικητικές πράξεις με τις οποίες επιχειρείται η οικοδομική ή άλλη αξιοποίηση όμορου ακινήτου, επικαλούμενος τη βλάβη που επέρχεται στο περιβάλλον της περιοχής, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν πρόκειται για τον ιδιοκτήτη που προσέφυγε προηγουμένως στη Διοίκηση καταγγέλλοντας την επιβλαβή για το περιβάλλον, κατά τους ισχυρισμούς του, δραστηριότητα του όμορου ιδιοκτήτη (ανοικοδόμηση) και προσπαθώντας να την εμποδίσει. Η αντίθεση προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας προβάλλεται και ως ισχυρισμός επί του παραδεκτού της εφέσεως.

Οι ως άνω προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της εκκαλούσας εταιρείας είναι βάσιμοι. Τούτο διότι με την κρίση του δικάσαντος εφετείου περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος της εκκαλούσας, όπως αυτή διατυπώνεται τόσο στη μείζονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού όσο και στην υπαγωγή, αποδίδεται διαφορετικό περιεχόμενο στην έννοια του εννόμου συμφέροντος κατά το άρθρο 47 παρ. 1 του π.δ/τος 18/1989, σε σχέση με τα παγίως γενόμενα δεκτά από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Σύμφωνα δε με τη νομολογία που επικαλείται η εκκαλούσα εταιρεία, η επίκληση της ιδιότητας του ιδιοκτήτη ακινήτου στην περιοχή που υφίσταται περιβαλλοντική βλάβη από πράξη της Διοίκησης, αρκεί για τη στοιχειοθέτηση εννόμου συμφέροντος προσβολής της πράξης αυτής κατ' επίκληση του άρθρου 24 του Συντάγματος. Επομένως, κατ' αποδοχή του μοναδικού λόγου εφέσεως πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση που δέχθηκε τα αντίθετα.

Κατόπιν αυτού, το Δικαστήριο χωρεί στην εξέταση της αιτήσεως ακυρώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 64 του π.δ/τος 18/1989, η οποία θεωρείται ότι στρέφεται ήδη κατά της αποφάσεως του ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α. (βλ. ΣτΕ Ολομ. 2210/2020). Με την απόφαση αυτή, η οποία εκδόθηκε κατόπιν υποβολής αντίθετων ενστάσεων εκ μέρους της εκκαλούσας εταιρείας και της εφεσίβλητης, κρίθηκε, ρητώς μεν ότι νομίμως επιβλήθηκαν τα πρόστιμα σε βάρος της εφεσίβλητης ενόψει του αυθαίρετου χαρακτήρα του υφιστάμενου κτίσματος, όπως διαπιστώθηκε με την 609/30.3.2016 έκθεση αυτοψίας, σιωπηρώς δε ότι το ένδικο κτίσμα δεν δύναται να θεωρηθεί νομιμοποιηθέν με την προσβαλλόμενη υπαγωγή στο ν. 4178/2013. Εφόσον δε

Νόμος και Φύση

Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη
<https://nomosphysics.org.gr>

ακυρώθηκε, κατ' ουσίαν, με την απόφαση του ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α. η προσβαλλόμενη υπαγωγή του ένδικου κτίσματος σε ρύθμιση βάσει του ν. 4178/2013, η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως, η οποία στρέφεται κατά της υπαγωγής αυτής, πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

Πρόεδρος: *Μ. Γκορτζολίδου*

Εισηγητής: *Θ. Ζιάμου*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.